

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De magnitudine beneficij, quod inter Christianos pios natus & educatus
est. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

VITA THOMAE A KEMPIS.

minarum gloriam, diva luititia b apud Basiliū magnum non tā- exemplo 4-
cuit. Non parui tamen beneficij loco deputatus, quod dignioris inter mi-
& firmioris sexus honorem circa suāmerita fortius erat. Agnetis,
Sed neque impatientius tulit, quod non Græcos, sed Teuto post ser-
eset natus. Sciens nullum verē Christianum, & Christianis in- monem
stitutis ornatum, ubiq̄ue terrārum natus sit, etiam si verue- octauum.
cum in patria instaratione basbarum vocari. Eamq; regionem, in S. Iu- b Hom. 5.
in qua nasci contigit, supra ceteras florere eximia in Christum littā mar-
pietate, & misericordia monasticoe religionis amore.

5. Neque demum magni afflavit Philosophicum fastum,
aut seculare eruditōnem: sc̄ens sine illis, modò charitatem &
pietatem colat, quemlibet supremam esse qui posse beatitudinem,
multosque à sincera pietate per literas immodicas auersos. Ve-
rūm quatuor eulogias atque benedictionibus, iam grandior esse-
tis, mirificè in Dōmino gatis est. Primiò, quod inter Christianos
natus; & Christianis sacris à primordio vitæ initiatus est.
Deinde, quod Christianis ortus parentib; & suis ac medi-
cās. Tum, quod pueritiam atque adolescentiam suam ab optimis
viris & pientissimis contigerat institui. Ac demum, quod mona-
sticam vitam inter religiosissimos viros ageret. De quibus singu-
lis lubet altius, ad bonorum exhortationem, repetrere.

CAPUT. I.V.

De magnitudine beneficij Dei, quod inter Christianos
pios natus & conuersatus est.

1. Randior iraque factus, summi beneficij loco à D. Aurelio
Augustino doctus censuit, quod recens natus, Christiano
baptismate esset renatus: & in Christiana pietate, religione, fide,
& persuasione, & teneris vnguiculis, cùm à parentibus optimis
tum à sacerdotibus tenellæ ætatis præceptoribus institutus. Id
siquidem à bono rerum estimatore pluris est faciendum, quam
seclusa fide obtinuisse aut Crœsi opes, aut Alexandri monarchiā,
aut Salomonis sapientiam & gloriam.

2. Notit enim quā plurimos bona indole præditos, beneque
in moribus institutos, propter ea perditos, quod Christiani non
essent. Nam quis (vt ceteros tacitam) armatis indulgentissimæ
Barbaræ patrem in filiam, nisi mala persuasio de idolis, à maiori-
bus cultis? Quis Traianum, Decium, atq; alios principes Roma-
nos, quos aliqui dicunt fuisse non malos, in sanctissimos, Chri-
sti martyres fatigè fecit? Nimirum eadem pessima de diis suis
persuasio, per quam occidendo sanctos, & vita dignissimos, ar-
bitrabantur fere obsequium præstare Deo. Infelix profecto pa- Ioan. 16.
per, & infelices principes, sic à via veritatis aberrantes, ut quibus

VITA THOMAE A KEMPIS.

iustitiae lumen non illuxit, & Sol intelligentie non est ortus. Scriptum enim est: Nisi credideritis, non intelligetis. Felix contra Thomas noster, qui ab initio vita Christi sacris est illustratus, & præcipuis virtutibus ornatus, & qui ab adolescentia sua portauit iugum Domini.

Exodi 20.
Actuorum 21.

3. At nunc, si ad mores seculi nostri respicere vacet, videamur plerique omnes solo nomine Christiani: quin etiam in id peccare, quod sanctissimum Christi nomen sic assumimus in vanum? Vbi enim est nunc veritas, Christiano digna? Vbi iustitia? Vbi charitas illa maiorum nostrorum gemina? Vbi sanctæ vita splendor? Vbi vestrum simplicitas? Vbi vigilia? Vbi ieiunia? Perierunt hæc, (nisi in religiosis domibus) omnia. Et in eorum locum, successerunt teterima vitiorum monstra, præsertim hac tempestate, suborta heresi etiam in Sacramenta Christi blasphemia; usque adeò, ut quod Christus Iudeis interminabatur, iam ingruentibus Turcis verendum sit nobis, ut malos male perdat, & vineam suam locet aliis agricolis, (Christianis tamen, sed melioribus) qui reddant ei fructum temporibus suis. Verum quia optimi viri sanctissimam vitam, non satyram scribendam receperunt, non addam verbum amplius.

CAPUT V.

De paupertatis excellentia & eius amore, à Thoma nostro
é parentibus imbibito.

S Aug. ser.
de S Stephan.
Georg.
Pirc Kämmer.

1. Secundò, ingentis beneficij duxit loco, quod parentibus pitis & iis modicis natus esset. Sicut enim, auctore Augustino, Ecclesia Stephani protomartyris precibus conversionem debet Pauli: & auctore Ambrofio, D. Monicæ pientissimæ matris lachrymis, Augustini: Non enim fieri (inquit) potuit, ut tantarum lachrymarum filius periret. Ita Thomas debet parentibus, & nos, Thomæ, tot paupertatis, modestiæ, seu humilationis, & patientiæ præconia: quæ cum sæpe alibi, tum in opere de tribus tabernaculis habentur maxima.

2. Natus enim est patre opifice, quotidiano labore victimæ grè queritante Campis, urbe insigni in Traiectensi diecesi, sive, quod alii sentiunt, in agro Campano: matre autem, (ut Carthusianus pater scriptum reliquit) humili genere, quod ego inter pretor, fortuna tenui. Nam ut ipse in vita Florentij de se attestatur, receptus est patrocinio Florentij in domum matronæ sanctæ, deinde in domum patiperum clericorum: & utrobique eleemosynis educatus. Pientissimæ autem matris exhortationibus, sanctioris doctrinæ, & per eam religionis imbibit amorem. Patria autem vita, ad omnem laborem indurata, omni paupertate,